

ת"פ 25493/08/12 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשמים, דוד חזן, אושר מלכה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 25493-08-12 מדינת ישראל נ' חזן ואח'
לפני כב' השופט משה יועד הכהן
המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי) ע"י ב"כ עו"ד בני ליבסקינד
נגד הנאשמים: 1. דוד חזן
ע"י ב"כ עו"ד אריאל עטרי
2. אושר מלכה
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

החלטה בעניינו של הנאשם 1

- נגד הנאשמים דוד חזן ואושר מלכה (להלן: "נאשם 1" ו"נאשם 2" בהתאמה, וביחד "הנאשמים"), הוגש כתב אישום ביום 24.8.2012 המייחס לכל אחד מהם עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
- ביום 29.7.2013 הוגשו מספר טענות מקדמיות מטעם הנאשם 1. ביום 6.8.2013 הוגשו טענות מקדמיות מטעם הנאשם 2. לאחר דין ודברים, נדחו טענות ההגנה בהחלטה מיום 31.10.2013, תוך בקשה להשלמת המאשימה בהקשר לאחת הטענות. בדיון מיום 4.12.2013 דחיתי טענה נוספת של ב"כ הנאשם 1, בקשר לאכיפה בררנית.
- ביום 19.12.2013 הוגש כתב אישום מתוקן. בדיון מיום 4.2.2014 תוקן כתב האישום, לבקשת ב"כ המאשימה, על דרך של הוספת שלושה עדי תביעה.

כתב האישום המתוקן

- בהתאם לכתב האישום המתוקן, הנאשמים הם חברים. בין הנאשם 2 לג.ל. (להלן: "המתלונן") קיים סכסוך שרקעו אינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לאירועים המפורטים להלן.

5. ביום 22.6.2012 בשעה 03:00 לפנות בוקר לערך, במגרש בית הספר "עדיהו" שליד רחוב ביאליק בבית שמש (להלן: "המקום"), נכח המתלון עם אנשים נוספים. אותה העת הגיעו למקום הנאשמים ברכבו של הנאשם 2. הנאשם 1 החזיק בידו אבן, ואילו הנאשם 2 החזיק בידו מקל של טוריה.
6. אחד הנאשמים או אדם נוסף זהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האדם הנוסף"), ריססו באוויר חומר שהרכבו אינו ידוע במדויק למאשימה והיכו את המתלון בראשו וברגליו. באותה העת, אחד הנאשמים או האדם הנוסף אמר למתלון "היום אתה מת". המתלון ניסה לברוח.
7. בנוסף, אחד הנאשמים או האדם הנוסף היכה את המתלון בראשו באמצעות אבן גדולה, "בלטה". המתלון ניסה להימלט מהנאשמים, טיפס על גדר ונחבל בידו הימנית. אחד הנאשמים או האדם הנוסף אמר למתלון "תברח, אל תדאג, אתה לא תצא מזה".
8. כתוצאה ממעשי הנאשמים והאדם הנוסף, נגרמו למתלון חתכים בקרקפת, שבר דחוס בגולגולת פריאטלית משמאל שהצריך ניתוח להרמת השבר. כמו כן, נגרמו למתלון המטומה בפנים, חתך עמוק מאצבע יד ימין ועד כף היד באספקט פלמרי, עם גידים וכלי דם חשופים, שהצריך סד גבס ומתלה.
9. נטען, כי במעשיהם גרמו הנאשמים בצוותא חבלה למתלון חבלה חמורה שלא כדין, בכוונה לגרום לו חבלה חמורה.

טענות הצדדים

10. בדיון מיום 4.2.2014 לאחר שנמסרה תשובת הנאשמים לכתב האישום המתוקן, העלה ב"כ הנאשם 1 טענה מקדמית נוספת. לטענת ב"כ הנאשם כתב האישום המתוקן אינו מגלה עבירה ולפיכך, יש לזכות את מרשו. לטענתו, לתוצאת הזיכוי ניתן להגיע גם על בסיס טענת הגנה מן הצדק. עוד לטענתו, אין מקום לנהל הוכחות, מקום בו אם תוכח המאשימה את כל האמור בכתב האישום המתוקן, עדיין יזוכה הנאשם 1 לאור הספק המובנה בכתב האישום המתוקן. זאת, מאחר והמאשימה בעצמה טוענת שמבחינתה, תרחיש הגיוני שמתקבל על הדעת, הוא שדווקא האדם האחר, ולא הנאשם 1, הוא שביצע את כל העבירות. לטענתו, אף אם יודה נאשם 1 בכל עובדות כתב האישום המתוקן, עדיין יאלץ בית המשפט לזכות את הנאשם 1. עוד לטענתו, מעובדות כתב האישום המתוקן, אף לא מיוחס קשר כלשהו בין הנאשמים לאותו אדם נוסף.
11. מנגד, לטענת ב"כ המאשימה, המעשים המוארים בכתב האישום המתוקן הם מעשים שבוצעו בצוותא, בין הנאשמים לבין אותו אדם נוסף. הראיות שיוצגו לבית המשפט, יוכיחו כי הנאשמים הגיעו למקום האירוע, והחזיקו בחפצים המתוארים בכתב האישום המתוקן. לטענתו, המדובר במעשים שבוצעו בצוותא, ולכן אין צורך לייחס לכל נאשם מה חלקו באותו מעשה, כאשר כל אחד יכול ליהנות מהספק. לטענתו, המאשימה אינה יכולה לומר מי מהנאשמים, הוא שחבל במתלון באמצעות ה"בלטה", אך הייחוס של העבירה והחלק

בתקיפה הוא לשלושת המעורבים, שני הנאשמים והאדם האחר. עוד לטענתו, גרסת הנאשם 1, כי כלל לא היה במקום.

12. לאור טענות הצדדים והערות בית המשפט, ביקש ב"כ המאשימה לתקן את כתב האישום המתוקן באופן שיירשם במקום "או", "אחד הנאשמים ואדם נוסף", שהבסיס לניסוח, קיים בחומר הראיות. לטענתו, מדובר בתיקון על דרך של סמנטיקה, בלבד, מקום בו הראיות נותרו כשהיו.

13. ב"כ הנאשם 1, התנגד לתיקון המבוקש, וטען כי אין מדובר בתיקון סמנטי בלבד, אלא בתיקון מהותי מובהק. בהמשך הגיש פסיקה התומכת לטענתו, בגישה שהציג.

דין והכרעה

14. עיינתי בטענות הצדדים, ובפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם 1, ובקשתו שלא לקבל את בקשת המאשימה לתקן את כתב האישום בשנית, והגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

15. אעיר, כי הפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם 1 היא חריגה בנוף הפסיקה. פסק הדין המנחה של בית המשפט העליון, אותו הגיש ב"כ הנאשם 1, ע"פ 329/68 **מדינת ישראל נ' כדורי**, כב (2) 372 (1968), מדבר על סירוב של בית המשפט להתיר תיקון כתב אישום בשלב מאוחר מאוד של ההליך, לאחר ניהול הוכחות, מקרה השונה לחלוטין מענייננו. שני פסקי הדין האחרים שהוגשו, הם פסקי דין של בתי המשפט המחוזיים, שאינם מחייבים את בית המשפט, ועוסקים במקרים שונים מהמקרה בענייננו. בת"פ (ב"ש) 7635-06-12 **מדינת ישראל נ' רמזי** (פורסם בנבו, 12.2.2013) דובר בתיקון שהתבקש לאחר שהעידו מספר עדי תביעה מרכזיים. בת"פ 329/68 **מדינת ישראל נ' כדורי** (פורסם בנבו, 15.8.1968) דובר במקרה, בשונה מענייננו, שלא התאפשרה לנאשמים הזדמנות ראויה להתגונן.

16. כפי שמורה סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 "בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול" (הדגשות שלי מ"ה).

17. בית המשפט יתיר תיקונו של כתב אישום לאחר תחילת המשפט, היינו לאחר הקראת כתב האישום, בתנאי שלא יהיה בכך לקפח את הנאשם בהגנתו, ושניתנה לנאשם אפשרות סבירה להתגונן (ראו: יעקב קדמי **על סדר הדין בפלילים** חלק שני א 947-950 (מהדורה מעודכנת, 2009, והפניות שם).

18. זה המקום לציין גם, כי בתיק הוגשו מספר בקשות לביטול כתב אישום, ונטענו מספר טענות קדמיות

שנבחנו בעיון רב, ונדחו בסופו של יום בהחלטות בית המשפט. טענה אחת שהתקבלה בחלקה, הורתה למאשימה לתקן את כתב האישום, וכך נעשה. לטענת ב"כ הנאשם 1, כתב האישום הוגש בראשונה ב-24.8.2012, וגלגולי ותיקוני כתב האישום ומקצה השיפורים, פוגעים בנאשם. אני דוחה טענה זו, בעיקר לאור העובדה, שהתמשכות ההליכים בתיק, נבעה בעיקרה, בשל הדיונים החוזרים והנשנים בטענות שהעלתה ההגנה.

19. טענת ב"כ הנאשם 1 היא, כי תיקון כתב האישום הראשון, שבוצע בתגובה להחלטת בית המשפט, מהווה מעין "מקצה שיפורים" של המאשימה, שאינו ראוי ולכן, אין לאפשר תיקון נוסף. יובהר, כי תיקון כתב האישום, הינו החלופה העדיפה בתגובה לטענה של פגם או פסול בכתב האישום, מקום בו לא נפגעה הגנת הנאשם עקב כך. משכך, לא ניתן לטעון כנגד אותו תיקון שביצעה המאשימה, לאור החלטת בית המשפט.

20. בנוסף, המדובר בתיק שנמצא בשלב מוקדם יחסית של ההליך, טרם שמיעת ההוכחות. אף שההליכים בתיק נמשכו על פרק זמן ממושך, אין בתיקון כתב האישום בשנית, לפגוע בזכותו של הנאשם 1 (והנאשם 2 אף הוא) להליך הוגן. חומר הראיות בתיק, נותר כשהיה קודם להתרת תיקון כתב האישום. המדובר בתיקון מזערי בנוסח הלשוני של מסכת העובדות. יתרה מכך, גם קודם לתיקון, ברור היה להגנה כי המאשימה ביקשה להאשים את הנאשמים בעבירה, מכוח ביצוע בצוותא. על כן, השינוי המתבקש, אינו פוגם ביכולת ההגנה להתגונן.

21. סוף דבר, בקשת המאשימה לתיקון כתב האישום בשנית, מתקבלת. אעיר, כי לאור התיקון, אין מקום לטענתו המקדמית של ב"כ הנאשם 1 לביטול כתב אישום, בנימוק כי הוא אינו מגלה עבירה על פניו, או בנימוק של הגנה מן הצדק.

מועדי ההוכחות שנקבעו בתיק, יתקיימו כמתוכנן.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

**ניתנה היום, ט' אלול תשע"ד, 04 ספטמבר 2014,
בהעדר הצדדים.**